



DET KONGELIGE
OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENT

KOP

Advokatfirmaet Mageli ANS
v/ advokat Morten Kokkim
Postboks 88
2201 Lillestrøm

200708694-84
KE/MBE 513

Deres ref

Vår ref
09/01643-20

Dato
10 JUN 2010

Eidsiva Bioenergi AS. Konsesjon for Fjernvarme i Gjøvik kommune

Innledning

NVE ga i vedtak av 30.06.2009 Daimyo Rindi Energi AS (DRE) konsesjon for å bygge og drive et fjernvarmeanlegg ved Dalborgmarka i Gjøvik kommune. Grunnlasten i anlegget skulle være forbrenning av avfall og deponigass. Samtidig avslo NVE konkurrerende konsesjonssøknad fra Eidsiva Bioenergi AS (Eidsiva) i omtrent samme område. Vedtaket ble påklaget av Advokatfirmaet Mageli ANS, på vegne av Eidsiva, i brev av 04.09.2009. Eidsiva ber om at det fattes et nytt vedtak om at Eidsiva tildeles fjernvarmekonsesjonen på Gjøvik.

NVE opprettholdt sitt vedtak og oversendte saken til OED for endelig avgjørelse i brev 02.10.2009.

Departementet fattet etter anmodning fra Eidsiva, vedtak om utsatt iverksetting den 17.11.2009.

I brev av 15.04.2010 har DRE trukket sin konsesjonssøknad, "under betingelse av" at fjernvarmekonsesjon på Gjøvik tildeles Eidsiva Bioenergi AS.

Departementets vurderinger

Olje- og energidepartementet vurderer det slik at det gjenstår en reell søker på fjernvarmekonsesjon i Gjøvik kommune, nemlig Eidsiva Bioenergi AS. Avgjørende for om en konsesjon skal gis er om prosjektet er "samfunnsmessig rasjonell[t]", jf. energiloven § 1-2. Eidsiva sitt prosjekt ble grundig utredet og vurdert av NVE da DRE fikk sin konsesjon. Etter NVEs vurdering er fordelene ved Eidsivas prosjekt større enn

ulempene og anses samfunnsmessig rasjonelt. Grunnen til at NVE ikke ga Eidsiva konsesjon, var at DRE sitt prosjekt ble ansett for å være bedre. Departementet har på denne bakgrunn kommet til at det er grunnlag for å fatte nytt vedtak i saken, jf. forvaltningsloven § 34 fjerde ledd.

1. Om søkeren

Eidsiva Bioenergi AS er et 100 % eid datterselskap av Eidsiva Energi AS og skal ivareta konsernets satsing på bioenergi og fjernvarme. Eidsiva har som ambisjon å bygge opp 1 TWh bioenergiproduksjon i Innlandet. Selskapet anses for å ha en solid økonomisk gjennomføringsevne og har i dag fem fjernvarmeanlegg i drift. Fjernvarmeanlegget på Gjøvik er av Eidsiva planlagt å dekke et varmebehov på ca 186 GWh.

2. Samfunnsøkonomisk vurdering

En konsesjonsbehandling bygger normalt på beregninger og kostnadsoverslag foretatt av søker. Eidsiva har gjennomført en samfunnsøkonomisk vurdering av prosjektet. NVE har med utgangspunkt i dette gjort en forenklet samfunnsøkonomisk beregning av det planlagte fjernvarmeanlegget. Eidsiva sitt fjernvarmeprosjekt fremstår som svært godt samfunnsøkonomisk lønnsomt, jf NVEs bakgrunn for vedtak datert 30.06.2009.

Eidsiva har i sin lønnsomhetsberegning lagt til grunn en lav brenselkost i form av brenning av rimelig rivningsvirke (3 øre). Eidsiva sier de ønsker et fremtidig bioanlegg og at de etter hvert vil gå over til brenning av skogsflis (GROT). Et slikt bytte vil representere en ikke ubetydelig kostnadsøkning for prosjektet. NVE sier i sitt bakgrunnsnotat at brenning av rent biobrensel vil redusere den samfunnsøkonomiske gevinsten i prosjektet med omtrent 50 %, men prosjektet vil fortsatt ha god lønnsomhet. Departementet finner at vilkårene i energiloven § 1-2 er oppfylt.

3. Konsekvensutredning for og lokalisering av varmesentralen

Departementet viser til NVEs veileder der det som hovedregel stilles krav om at lokaliseringen av varmesentralen skal være endelig når søknad fremmes. Eidsiva har gjort flere endringer underveis når det gjelder fastsettelse av lokaliseringen, og endelige lokalitet for varmesentral var ikke avklart når søknad ble sendt inn. Når søknaden likevel ble mottatt og behandlet i NVE, kan departementet ikke se at dette kan være noe avgjørende moment mot behandling av søknaden.

Etablering av et avfallsforbrenningsanlegg med en behandlingskapasitet på mer enn 100 tonn brensel pr dag, krever en egen KU, jf. forskrift om konsekvensutredninger. Eidsiva har konsekvensutredet sin planlagte varmesentral i Kallerudlia 16 og fått denne godkjent av kommunen. NVE har vurdert at tiltaket ikke vil gi vesentlige negative konsekvenser for samfunnet, men at det vil kunne være behov for ytterligere dokumentasjon i forhold til enkelttemaer før en reguleringsplan fremmes. En ulempe med Kallerudlia 16 er at den gir begrenset rom for fremtidige utvidelser. Eidsiva har

imidlertid vist til at en fremtidig utvidelse eventuelt vil skje ved flere mindre varmesentraler og ikke på samme lokalitet som primærvarmesentralen.

Gjøvik kommune opplyser at reguleringsplanen for Eidsiva sitt prosjekt i Kallerudlia 16 vil bli behandlet. Kommunen har av ressursmessige årsaker ønsket å avvente en eventuell reguleringsbehandling til konsesjon ble endelig tildelt. Departementet har forståelse for dette, og har ikke lagt noen avgjørende vekt på ferdigstillelsen av reguleringsplanen. Departementet er kjent med at lokalisering i Kallerudlia 16 møter lokal motstand, men finner ikke dette avgjørende for konsesjonsspørsmålet. Departementet forutsetter forøvrig at de lokale interesser blir betryggende ivaretatt under behandlingen av kommunal reguleringsplan.

4. Økt bruk av fornybar energi

Eidsiva hevder at deres prosjekt vil gi en 100 % fornybar løsning. Eidsivas varmesentral vil de første årene være et forbrenningsanlegg som primært skal brenne returtre. Det vises til at Eidsiva også har lagt til grunn brenning av slikt rivningsmaterieell i sin kostnadsvurdering. Dette er å regne som avfall, og ikke rent brensel. Departementet legger imidlertid vekt på at samforbrenningsanlegget vil bidra til å utnytte viktige avfallsressurser til energigjenvinning, og at prosjektet er i tråd med regjeringens ønske om økt bruk av fornybare energikilder. Planene om bruk av bioolje som spisslast gis for øvrig en positiv verdi i vurderingen av prosjektets miljøvirkninger.

Departementet viser for øvrig til at bioenergianlegget på sikt er ment å være et pionèranlegg i Norge ved å ta i bruk skogsavfall som brensel (GROT).

Kommunen har vedtatt utredningen av prosjektet med forbehold om at før en reguleringsplan fremmes, er det behov for utdypende dokumentasjon av utslippet til luft fra samforbrenningsanlegget. Utslippstillatelser etter forurensningsloven må avklares med fylkesmannen i Oppland.

Departementet kan etter en helhetsvurdering ikke se at ulempene overstiger fordelene ved fjernvarmeanlegget og kan ikke se noen avgjørende momenter som taler mot at dette prosjektet kan gis konsesjon.

Konklusjon

Eidsiva Bioenergi AS gis konsesjon for å bygge og drive et fjernvarmeanlegg på Gjøvik. Konsesjonen gis i tråd med det prosjektet som lå til grunn for Eidsiva Bioenergi AS sin søknad i oktober 2007, og med de oppdateringer og suppleringer som NVE har lagt til grunn for sin saksbehandling, jf bakgrunn for vedtak datert 30.06.2009.

I medhold av departementets vedtak bes NVE utferdige anleggskonsesjon etter energiloven og fastsette de nødvendige konsesjonsvilkår med hjemmel i energiloven § 5-2.

Det gjøres oppmerksom på at departementets avgjørelse er endelig og ikke gjenstand for klage, jf forvaltningsloven § 28 tredje ledd første punktum.

Med hilsen


Harald Solli (e.f.)
avdelingsdirektør


Anne Haug
seniorrådgiver

Kopi:

Norges vassdrags- og energidirektorat
Eidsiva Bioenergi AS
Daimyo Rindi Energi AS